

σκηνοθεσία: **Guillermo del Toro**

σενάριο: **Guillermo del Toro**

φωτογραφία: **Guillermo Navarro**

μουσική: **Javier Navarrete**

πρωταγωνιστούν: **Ivana Baquero** (Οφηλία), **Ariadna Gil** (Κάρμεν), **Sergi**

Lopez

(Λοχαγός Βιντάλ),

Maribel Verdu

(Μερσέδες),

Doug Jones

(Φαύνος),

Alex Angulo

(Δρ. Φερέιρο)

Η σχέση του κάτω κόσμου με τον πάνω είναι ένα από τα μόνιμα μεταφυσικά ερωτήματα των ανθρώπων που θεωρούν -εξ ορισμού- ότι είναι κάτοικοι του επάνω κόσμου. Ανεξάρτητα από το τι πιστεύει κάποιος η σχέση αυτή υφίσταται και όπως οι "επάνω" ενδιαφέρονται για τους "κάτω" το ίδιο θα μπορούσαν να κάνουν και οι "κάτω" για τους "επάνω". Αυτό ισχύει σε μια κλίμακα μακροκοσμική, ενώ αν αναλογικά το μεταφέρουμε στον μικρόκοσμο θα πρέπει να ισχύει το ίδιο. Έτσι αν σε μακρο-κλίμακα υφίσταται ο κάτω κόσμος, σε μικρο-κλίμακα ο άνθρωπος βρίσκεται απέναντι στο ασυνείδητό του.

Στη σχέση αυτών των δυο κόσμων ο κάτω κόσμος θέλει να αναδυθεί στον επάνω να τον εξερευνήσει και να τον γνωρίσει όπως αντίστοιχα κάνει ο επάνω.

Το κοσμικό όπως και το ατομικό ασυνείδητο πάντοτε ζητάει τρόπους για να μπορέσει να αναδυθεί στην επιφάνεια και να μπορέσει να συμμετέχει ενεργά στην δραστηριότητα της ζωής, καθώς το ασυνείδητο είναι κομμάτι του εαυτού τόσο καλά κρυμμένο στα βάθη του εαυτού ώστε μερικές φορές να μην ξεχωρίζει από αυτό που αποκαλούμε ο κάτω κόσμος. Όταν αυτό το ασυνείδητο συνειδητοποιηθεί τότε ένα

κομμάτι του ανθρώπινου εαυτού φωτίζεται και η συνειδητότητα διευρύνεται.

Ανάμεσα στον επάνω και τον κάτω κόσμο στέκει ο μύθος, μια λειτουργία της ανθρώπινης διάνοιας που ενεργοποιείται όταν ο άνθρωπος θέλει να συμμετάσχει σε διαδικασίες πεδίων διαφορετικών από εκείνο που ο χωροχρονικός προσδιορισμός τού επιτρέπει.

Ο μύθος είναι ένας από τους τρόπους μέσω των οποίων το ασυνείδητο περιγράφεται προκειμένου να κατανοηθεί και να συνειδητοποιηθεί. Έτσι από μια πλευρά θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο μύθος ή το παραμύθι είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα με το ασυνείδητο, ώστε σημειολογικά όταν αναφέρεται ο μύθος να κινητοποιείται η διαδικασία αναγνώρισης λειτουργιών του ασυνείδητου.

Η διαδικασία εξερεύνησης του ασυνείδητου, όπως και οποιασδήποτε περιοχής ή οποιουδήποτε κόσμου, πρέπει να υπακούει στις συνθήκες και τους όρους λειτουργίας τού προς εξερεύνηση κόσμου, ενώ οι παραβάσεις δεν περνούν αδιάφορες μέσα στον κόσμο, η βοήθεια ωστόσο πάντοτε υπάρχει και η συνεργασία μαζί της είναι απαραίτητη. Ο αποσυμβολισμός του μύθου είναι και ο τρόπος εισόδου στο ασυνείδητο, στο βαθμό που ο μύθος περνάει στην κατανόηση, η επαφή με το ασυνείδητο γίνεται περισσότερο κατανοητή.

Ένα από τα ζητήματα που προκύπτουν στην σχέση με το ασυνείδητο είναι η αδυναμία πρόσβασης της μνήμης και της ανάκλησης στην περιοχή αυτή. Ο,τιδήποτε βρίσκεται στο

ασυνείδητο δεν είναι προσβάσιμο στις μνημονικές διαδικασίες, σαν να έχει σβήσει η μνήμη, σαν να μην υπήρξε ποτέ το κομμάτι αυτό του παρελθόντος και μερικές φορές το αντιλαμβανόμαστε σαν να πρόκειται για την ζωή ενός άλλου. Το ίδιο φαίνεται να ισχύει στις περισσότερες περιπτώσεις μετακίνησης από ένα κόσμο σε έναν άλλο, με εξαίρεση τη μεταφορά που είναι μια περίπτωση ενσυνείδητης και σκόπιμης μετακίνησης ανάμεσα σε δυο διαφορετικά επίπεδα.

Η δια του αίματος θυσία είναι, απ' ό,τι φαίνεται, απαραίτητη για την ολοκλήρωση μιας γεφύρωσης των δυο κόσμων με την αντίστοιχη ολοκλήρωση της αποστολής εκείνου που κινείται ανάμεσα στους κόσμους.

Μια πολύ γλαφυρή και ευαίσθητη, ταυτόχρονα σκληρή και βίαια περιγραφή ενός τέτοιου ταξιδιού εκτυλίσσεται στην ταινία "Ο Λαβύρινθος του Πάνα".

παρουσίαση: **Γιώργος Τσαντάκης**

Ημερομηνία καταχώρησης: 9.2.2007